

skaffet af den nuværende regering på grund af mangel på effektivitet.

Så er der bistanden og den gode regeringsførelse: Det er vi meget enige i, men vi er ikke enige i den måde, regeringen administrerer det på, hvor det er noget, man skærer af med det samme, og det er jo heller ikke det, der oprindeligt lå i »Partnerskab 2000«.

Så vil jeg gerne sige til de enkelte ordførere, at det selvfølgelig er glædeligt, at både Venstre og De Konservative forpligter sig på at arbejde for de 0,7 og også med bindende tidsplaner, men jeg må sige ligesom den radikale ordfører, hr. Morten Helveg Petersen, at når man så gør det modsatte herhjemme og skærer ned, kommer det altså til at klinge meget hult.

Det handler jo om, at når regeringen i Mexico og i Sydafrika skal svare på, hvad der er den danske regerings målsætning, så har regeringen ikke noget svar. Regeringen kan ikke til vores partnere sige, hvad der er den danske målsætning. Andre lande er nu gået op; Finland siger, at de nu forpligter sig til 0,7. De kan da svare på, hvad deres målsætning er, og dermed også, hvad den vil være om 1 år, 2 år, 3 år; det kan den danske regering ikke. Det vil sige, at formandskabet for EU må svare, at vi ikke har nogen særlig målsætning, det kan man ikke regne med, og det kan være, der bliver skåret ned næste gang. Det er da en dårlig forhandlingsposition at have.

Jeg synes også, det er værd at bemærke sig, som hr. Jeppe Kofod var inde på det: Hvad er det for nogle størrelsesordener, vi taler om her, når vi snakker udviklingsbistand? Ja, vi taler om, at hvis vi skal kunne nå udviklingsmålene, skal vi fordoble, det vil sige skaffe ca. 50 mia. dollars i øget udviklingsbistand. Det svarer til den forøgelse af USA's militærbudget, som fandt sted fra 2001 til 2002. Det siger noget om proportionerne i debatten, at stigningen i USA's militærbudget svarer til den fornødne indsats, der er brug for for at leve op til udviklingsmålene.

Så alt i alt er der ganske store forskelle på den toneangivende opposition og regeringen, men vi skal vide at holde øje med, at regeringen får gennemført det, som den trods alt har forpligtet sig til, nemlig 0,7 og med bindende tidstabeller. Hvis det ikke lykkes, er det jo klart udtryk for, at når man ødelægger sin egen forhandlingsposition, ligger man, som man selv har redt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Som allerede meddelt vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse finde sted på torsdag, den 21. februar 2002.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 60: Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for 2002.

Af finansministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 29/1 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pia Larsen (V):

Venstre kan støtte dette forslag om for 2002 at fastsætte bloktilskuddet til Færøerne til 615,5 mio. kr. Det er 366,4 mio. kr. mindre end tidligere, og det skyldes, at Færøernes hjemmestyre har ønsket at overtage sagsområderne skolevæsen og offentlig forsorg som særanliggende, og da vi jo har den aftale, at det økonomiske ansvar følger med de områder, der overtages, bliver bloktilskuddet altså reduceret tilsvarende.

Kl. 19.30

Jeg skal sige på vegne af Det Konservative Folkeparti og Kristeligt Folkeparti, at de også støtter dette forslag.

Poul Andersen (S):

Da vores ordfører, hr. Henrik Sass Larsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Regeringen og det færøske hjemmestyre har indgået aftale om, at hjemmestyret i henhold til hjemmestyrelovens § 2 overtager en række sagsområder. Aftalen omfatter dele af den offentlige forsorg samt folkeskole- og erhvervsområdet, som nu inddrages som særanliggende for det færøske hjemmestyre. Dette medfører som konsekvens, at bloktilskuddet på disse områder reduceres tilsvarende, en reduktion på i alt 366,4 mio. kr.

Socialdemokratiet kan tilslutte sig den af regeringen og hjemmestyret indgåede aftale, og jeg skal på hr. Morten Helveg Petersens og Det

Radikale Venstres vegne give til kende, at de ligeledes kan tilslutte sig lovforslaget og aftalen.

Poul Fischer (DF):

Dansk Folkeparti kan tilslutte sig lovforslag nr. L 60, hvorefter bloktilskuddet til Færøerne for 2002 fastsættes til 615,5 mio. kr. Dette er en ned-sættelse på 366,4 mio. kr. i forhold til bevillingen for 2001, da sagsområderne offentlig forsorg og skolevæsenet overgår til Færøernes hjemmestyre som særanliggender.

Dansk Folkeparti støtter opretholdelsen af rigsfællesskabet, men i takt med øget politisk selvstændighed aftrappes det danske bloktilskud. Lovforslaget er helt i tråd med vedtagelsen af den 9. maj 2001 i forbindelse med den seneste færødebat, hvori det bl.a. hedder:

»... regeringen er rede til enten at drøfte en egentlig selvstyreform inden for rigsfællesskabets rammer eller drøfte justeringer af den gældende hjemmestyrelov, der muliggør en gradvis overtagelse af yderligere sagsområder med samtidig overtagelse af det økonomiske ansvar.«

Dette er Dansk Folkeparti enig i.

I samme forbindelse blev det også vedtaget, at råstofaftalen fra 1992 ikke skulle genforhandles. Dansk Folkeparti mener imidlertid, at denne aftale burde revurderes. Så længe vi er i et rigsfællesskab, burde vi have et fælles ansvar for undergrunden med hensyn til både udgifter og indtægter. Fordelingen kan man altid diskutere, men bloktilskuddene burde ydes som betingede lån og modregnes i eventuelle senere indtægter fra undergrunden. Det burde være ret og rimeligt over for den danske befolkning – den samme befolkning, der i dagspressen kan læse, at der er værdier i størrelsesordenen 300 mia. kr. Et stort flertal i det tidligere Folketing har dog ikke ønsket råstofaftalen genforhandlet, og Dansk Folkeparti må konstatere, at det samme flertal findes i det nuværende Folketing.

Det færøske landsstyre har vedtaget forslaget om, at alle sagsområder skal være overdraget senest i 2012 med undtagelse af de områder, der varetages af Danmark i rigsfællesskabet. Den færøske økonomi har det godt nu efter en forfærdelig periode i 1980'erne og starten af 1990'erne, hvor færingerne havde en gæld på 8 mia. kr., og hvor 10 pct. af befolkningen fraflyttede. Derfor er det glædeligt, at landskassen i dag har et nettooverskud på 2 mia. kr., at der er fuld beskæftigelse, og at befolkningen er vendt tilbage.

Dansk Folkeparti støtter som sagt rigsfællesskabet, men respekterer også ønsket om en øget grad af selvstændighed, ligesom Dansk Folkeparti ikke vil modsætte sig en eventuel løsrivelse, selv om det ikke er vort ønske.

Aage Frandsen (SF):

SF kan støtte lovforslaget ud fra den betragtning, at vi respekterer ønskerne fra Færøerne, det færøske folk og dets repræsentanter i Lagtingets, når de ønsker en større selvstændighed, og når de ønsker, at ting skal overgå fra at være fællesskabsforhold til at være færøske særforhold. Vi er også tilhængere af, at man fra det danske Folketings side respekterer det fuldt ud.

Kl. 19.35

Det siger sig selv, at i det omfang, der sker ændringer på dette område, må der også ske ændringer i den form og den størrelse, bloktilskuddet har.

Ud fra den betragtning, at vi har forstået, at det er noget, som Færøerne selv ønsker, er vi tilhængere af det, og hvis det viser sig, at Færøerne via Lagtinget ønsker yderligere ting overført til færøske særregler, er vi også tilhængere af, at man gør det. Det afgørende for os er, at man respekterer det færøske folks selvbestemmelsesret, også med hensyn til forholdet til Danmark og med hensyn til at øge sin selvstændighed.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Også Enhedslisten kan anbefale dette lovforslag til vedtagelse. Enhedslisten mener nemlig, ligesom SF gav udtryk for, at det er det færøske folk selv, der skal bestemme, i hvilken grad det ønsker tilknytning til Danmark, og det betyder selvfølgelig, at når det færøske hjemmestyre har vedtaget at gå ind for denne her aftale, vælger Enhedslisten at lægge stemmer til.

Torbjørn Jacobsen (TF):

Den danske filosof Voltaire sagde engang:

»Somme tider åbner historien ved et tilfælde en enestående sprække ind til fremtiden.«

Ved sådanne lejligheder har politikerne, der vil forandring, en enestående chance for at presse sig igennem, førend situationen låser sig fast på ny. Krisen på Færøerne blev et taktisk brændpunkt af denne slags, som en nu salig revolutionær ville have omtalt den.

Hjemmestyreløven blev en vanskabne for det færøske folk og ikke mindst for de færøske politikere. Uansvarligheden blomstrede, ideologierne faldt, og derved lå landskassen åben for al-

skens spekulationsmageri. Det, der engang skulle være indfaldsvinklen til ansvarlighed og fuld selvstændighed, udviklede sig til en sten om halsen på det færøske folk, både politisk, moralsk og økonomisk.

Lige fra indførelsen af hjemmestyret og frem til krisen repræsenterede de danske refusioner og senere blokstøtten en større og større del af den samlede færøske økonomi. Subsidieøkonomien mellem landene adopteres af de færøske politikere, også i landets indre anliggender. Erhvervslivet knustes derved og segnede under sin egen vægt i 1992.

Systemets fallit i 1992 medførte svære sociale og menneskelige omkostninger. 15 pct. af befolkningen flygtede ud af landet fra arbejdsløshed og social nød. Det svarer til, at 750.000 danskere ville flygte ud af landet på grund af en politisk/økonomisk krise. Trods dette lå arbejdsløshedsprocenten oppe på omkring 25-30 pct. Dette skete, efter at Danmark i årevis havde pumpet milliarder ind i den færøske økonomi, som derudover selv var ude på det internationale lånemarked og lånte op til 1 mia. kr. om året på den danske stats kreditværdighed. Dette måtte gå og gik også galt, grueligt galt.

Det, der er blevet kaldt for en af historiens værste bankerotter, indfandt sig. Danskerne, der i sidste ende sidder med magten over Færøerne, så sig nødsaget til at foretage et civilt »statskup« gennem de færøske pengeinstitutter. Vi stod ved et scratchpunkt, hvorfra der skulle kæmpes og betales, og dette gjorde den færøske skatteyder uden at kny, da han kom til at betale samtlige krisens omkostninger.

Intet folk, der ikke vil det selv, lader sig kue. Der blev virkelig taget fat, interesser, der før havde bekæmpet hinanden, gik nu ind i et samarbejde for at bjerge nationen, og det er sjældent set, at et folk på så kort tid har rejst sig ud af en krise som i dette tilfælde. Det var en materiel opdrift af uanet styrke, der sandsynligvis må bunde i en umådelig vilje og en kultur, der virker som et åndeligt koblen i svære tider.

Kl. 19.40

Selvfølgelig fik dette politiske afsmitningen. Vi havde givet et taktisk brændpunkt, ansvar og pligt havde ikke fulgtes ad, der var ingen sammenhæng mellem det, nationen kunne producere, og det, der blev brugt, og for at opveje gabet blev der pumpet finansielle narkotika ind i en cyklus, der ikke tålte det. Om det sidste var en bevidst imperialistisk handling eller ej, skal jeg lade være usagt, men selvansagelsen blandt fol-

ket medførte i hvert fald, at selvstændighedspartierne for første gang i hjemmestyrets historie fik nedfældet i selve prologen til koalitionsaftalen fra maj 1998, at Færøerne i fremtiden skulle være en suveræn stat.

Vi kender alle sammen historien fra 1998 og frem til i dag: forhandlinger brød sammen, og et landsstyre, der af egen vilje ville reducere blokstøtten over en årrække, fik prædikatet nasse-røve. En socialdemokratisk regering begik et primitivt karaktermord på hver eneste færing, også dem, der af egen vilje var flyttet hertilands, da de gjorde en etnisk beregning over de omkostninger, den danske stat havde haft af de mærkelige individer fra kolonien i Nordatlanten. »Spar i skat – skyd en færing«, hed det. De danske medier hængte det færøske folk ud i en grad, som man ikke havde set før vedrørende andre nationaliteter.

En stats natur er altid at kæmpe for at holde på det bestående, i det mindste holde de territoriale grænser intakte. Det gør den danske stat også, det skulle være mærkeligt andet. Kraften for afkoloniseringen må derfor komme fra kolonien og dens eget folk.

Efter alle de ørkesløse forhandlinger med den forhenværende regering om at finde en vej frem til fuld selvstændighed – ad diplomatiets vej, hvis forhandlingerne strandede – tog man sagen i egne hænder på Færøerne og fik vedtaget en lagtingsbeslutning, der har som endemål at tømme hjemmestyreløven og reducere blokstøtten hurtigst muligt, så de færøske vælgere allersest den 1. januar 2012 kan gå til valgurnerne og stemme for en færøsk republik på et objektivt grundlag, i hvert fald i økonomisk henseende.

Hvor lang tid har jeg tilbage?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ikke mere, men jeg nænner næsten ikke at stoppe.

Tórbjörn Jacobsen (TF):

Forslaget, der er til første behandling i dag, er et resultat af denne beslutning, af denne politiske vilje. Samtidig er det også et resultat af viljen til en selv bærende økonomi, der har været landsstyrets varemærke i den økonomiske politik i de sidste 4 år under Tjóðveldisflokkurins domæne.

Da man har politisk selvstændighed som mål, skal de politiske handlinger være derefter, og resultatet af den gode økonomiske håndtering er, at vi med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar i år er i stand til at reducere blokstøtten uden no-

gen som helst konsekvenser for det færøske samfund og for det færøske folk.

Jeg skal bare her til sidst sige, at når forslaget kommer tilbage fra Finansudvalget, vil vi stemme for det, hvis det er uændret i forhold til nu.

Lisbeth L. Petersen (V):

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, blev statstilskuddet til Færøerne indtil udgangen af 1987 udbetalt i form af refusioner. Den 9. marts 1987 indgik den daværende regering samt Færøernes hjemmestyre en aftale, som blev vedtaget ved lov i Folketinget den 18. november 1987. Denne lov omfattede en tilskudsreform på det sociale område samt sundhedsområdet og undervisningsområdet.

Aftalen indebar, at tilskuddene inden for sundhedsområdet og undervisningsområdet bortset fra visse pensioner overgik til bloktilskuddet. På det sociale område blev udgifter til særforborg, børneforborg, plejehjem, hjemmehjælp og børnebidrag omlagt til delvist bloktilskud. Omlægningen gav Færøernes hjemmestyre friere dispositionsmulighed, for så vidt angår tilskuddet fra staten.

Efter omlægningen til et generelt tilskud har bloktilskuddet efter aftalen mellem regeringen og Færøernes landstyre reelt været fastholdt uændret frem til 2001. Tilskuddet er reguleret fra finansår til finansår i overensstemmelse med den gennemsnitlige reguleringsprocent for statens samlede driftsudgifter fra pris- og lønniveau for finansloven for ét år til pris- og lønniveau for finansloven det følgende år.

I medfør af hjemmestyrelovens § 2 har Færøernes hjemmestyre besluttet at overtage sagsområderne offentlig forborg og skolevæsen som særanliggende pr. 1. januar 2002. Færøernes hjemmestyre overtager samtidig de udgifter, som er forbundet med områderne.

Kl. 19.45

Den færøske lagmand og den danske finansminister har aftalt, at bloktilskuddet i 2002 fastsættes til 615,5 mio. kr. I forhold til 2001-niveauet reduceres bloktilskuddet altså med 366,4 mio. kr., svarende til de overtagne områders andel af det generelle bloktilskud.

I forbindelse med lagtingsbehandlingen af det færøske finanslovsforslag for 2002 blev der indregnet en nedskæring af det danske bloktilskud, som sagt på ca. en tredjedel af det oprindelige beløb. Finanslovsforslaget blev vedtaget – for første gang i mange år med et meget knebent flertal.

I dette tilfælde stemte oppositionen mod sædvane imod finanslovsforslaget ved tredje behandling som protest, da man anså forslaget for urealistisk og uansvarligt. Det er for mig meget vigtigt at understrege, at det færøske parti Sambandspartiet ser det som et mål at opnå en selv bærende færøsk økonomi i fremtiden. Men det skal være realistisk, og det skal være velforberedt

Det er dog en kendsgerning, at det færøske landstyre i forbindelse med overtagelsen af de to sagsområder, offentlig forborg og skolevæsen, selv har ønsket denne nedskæring, og at dette ønske er taget til efterretning af den danske regering.

Sambandspartiet arbejder ifølge sit partiprogram for bevarelse af det velfærdssamfund, som det har været muligt at udvikle inden for rigsfællesskabets rammer og således også inden for hjemmestyreordningen, men vi har noteret os kendsgerningerne og er bekymrede over situationen. Det ønsker vi ikke at lægge skjul på, da et lille samfund med kun det ene hovederhverv, som fiskeriet nu er, er et meget sårbart samfund.

Derfor vil jeg i forbindelse med betækningsafgivelsen og andenbehandlingen af dette forslag komme med et særskilt betækningsbidrag, hvoraf det vil fremgå, hvorledes jeg vil stemme i forbindelse med det foreliggende forslag. Det er ikke for mig nødvendigt at tilføje, at jeg er dybt uenig med den forrige taler, der repræsenterer det republikanske parti, som foretrækker republik frem for velfærd.

Men den debat og diskussion skal vi have i Lagtinget og ikke i Folketinget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Men ikke desto mindre har hr. Tórbjörn Jacobsen bedt om en kort bemærkning, og det er der fint plads til i Folketingets forretningsorden.

(Kort bemærkning).

Tórbjörn Jacobsen (TF)

Og han kan i hvert fald sige, at han er lige stor republikaner, efter at fru Lisbeth L. Petersen har talt, end før, og min bemærkning går på, at hun siger, at der var et meget knebent flertal for forslaget i Lagtinget om at reducere støtten. Jeg kan bare konstatere, at der var et flertal, og det er nu engang sådan i et demokrati, at det er flertallet, der bestemmer.

Så siger hun, at det er uansvarligt. Det kan jeg heller ikke rigtig få til at hænge sammen, da vi ved, at vi havde et reelt overskud på finansloven

sidste år på omkring 800 mio. kr., imens blokstøtten var på ca. 980 mio. kr. Derfor vil jeg gerne spørge fru Lisbeth L. Petersen: Hvis det skulle være tilfældet, hvad jeg ikke ønsker, at Sambandspartiet kommer i landsstyret efter den 30. april, vil det så være sådan, at de vil bede den danske regering om en genforhandling af det, som vi nu taler om, således at vi får en forhøjelse af bloktilskuddet efter deres ønske?

(Kort bemærkning).

Lisbeth L. Petersen (V):

Jeg vil gentage endnu en gang, at diskussionen og debatten om vores fremtid skal vi hellere tage i Lagtinget end her i Folketinget.

Efter det kommende valg, hvor vi selvfølgelig regner med at få et flertal, vil vi til den tid komme med en udmelding om, hvad vi vil foretage os.

(Kort bemærkning).

Tórbjörn Jacobsen (TF)

Selvfølgelig skal vi have hoveddebatten angående færøske politiske forhold i Lagtinget, det er jeg fuldstændig enig med fru Lisbeth L. Petersen i. Men det, der er problemet i dette tilfælde, er, at det er et forslag i Folketinget, der er til drøftelse. Det er derfor, at jeg er kommet med de anskuelser, som jeg er kommet med.

Kl. 19.50

(Kort bemærkning).

Lisbeth L. Petersen (V):

Selvfølgelig er det et forslag, der er fremsat her i Folketinget, så det er ikke nødvendigt, at det bliver gentaget. Og det er måske noget, som hr. Tórbjörn Jacobsen og hans parti burde tænke lidt nærmere over.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal takke ordførerne for den brede tilslutning til forslaget, og det gælder også hr. Tórbjörn Jacobsen, der støtter forslaget, selv om det er inden for hjemmestyreløven. Og essensen i lovforslaget er, at det er inden for hjemmestyreløven. Regeringen agerer altså ud fra et ønske fra Færøerne om at overtage flere opgaver selv og dermed også at få en reduktion i bloktilskuddet.

Jeg siger det, fordi jeg også har en forståelse for det synspunkt, som fru Lisbeth L. Petersen har. Men regeringen efterlever hjemmestyreløven og ønsker altid at få en aftale med det flertal, der nu engang udgør hjemmestyret i Lagtin-

get, og derfor vil jeg også lægge vægt på her, at forudsætningen for en tredje behandling her i Folketinget jo er, at dette forslag forinden er vedtaget af det færøske Lagting.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Tórbjörn Jacobsen. Så vidt jeg kan se på manuskriptet, er det i anden omgang.

Tórbjörn Jacobsen (TF):

Nu vil jeg lige gøre mig færdig, og så har jeg også lige et spørgsmål til finansministeren.

Resultatet af den gode økonomiske håndtering er, at vi tilbagevirkende fra den 1. januar i år er i stand til at reducere blokstøtten uden nogen som helst konsekvenser for det færøske samfund og det færøske folk, tværtimod. På sigt giver denne reduktion, og den, der vil følge i de kommende år, yderligere stabilitet i det færøske samfundsfundament samt giver den eftertragtede og meget diskuterede lighed imellem nationerne Færøerne og Danmark en chance for at komme i balance.

Da færøske forhold vurderes i forhold til danske, bruger vi sædvanligvis en multiplikator på omkring 100 eller 120. Det vil sige, at reduktionen i den færøske blokstøtte på 366,4 mio. kr. overført til danske forhold ville svare til ca. 40 mia. kr. omregnet i henhold til den hypotetiske tanke, at Danmark modtog blokstøtte fra eksempelvis Tyskland.

Hvor er de danske medier nu, da vores folk af egen fri vilje har bedt om at skåne den danske skatteyder for denne ydelse? Kunne det tænkes, at dette er en historisk handling, forstået på den måde, at det må være første gang i nyere tid, at en klient på den danske finanslov har bedt om næsten sin egen økonomiske tilintetgørelse på samme lov? Som en undtagelse kunne pressen, der var så formastelig i de svære år, give os bare en lille smule kredit i denne sag.

På vegne af Tjóðveldisflokkurin takker jeg den nuværende danske regering for et godt samarbejde i denne sag, som det færøske folk i fuldt mål ønsker at følge, og jeg vil vove at påstå, at statsministeren kan stå inde for nedenfor nævnte citat fra sin egen nytårstale, som jeg før har citeret:

»Ansvaret for medmennesket er ikke at gøre sig til et andet menneskes formynder. Ansvaret for medmennesket er ikke at tage selvstændigheden fra ham eller hende. Tværtimod er ansvaret for medmennesket at udvikle hans eller hende

des selvstændighed, personlighed og selvrespekt».

Det er i hvert fald vores erfaringer indtil nu.

Så har jeg endelig et spørgsmål til finansministeren. Når der bliver sagt i bemærkningerne til lovforslagets § 3, at tilskuddet til Færøernes hjemmestyre fastsættes for en 1-årig periode, så ved finansministeren nok, at oppositionen – den har han i hvert fald hørt en del fra her i dag – ikke er helt enig i den afgørelse, landsstyret har taget i den her sag om at reducere bloktilskuddet med mellem 300 og 400 mio. kr.

Vi ved, at der bliver lagtingsvalg på Færøerne den 30. april. Vi hører, at Venstres søsterparti, Sambandspartiet, er begyndt at knurre til kroge-ne. Vi har hørt fremtrædende socialdemokrater fremføre på deres partis landsmøde i efteråret, at de, hvis de kommer til regeringsmagten på Færøerne efter valget, vil kræve en genforhandling med regeringen om at få bloktilskuddet op på det tidligere niveau.

Spørgsmålet er: Kunne det tænkes, at den liberale regering, der nu sidder, kunne gå med til en genforhandling, der havde til formål at forøge blokstøtten igen, således at subsidieøkonomien for alvor kommer i gang igen på Færøerne?

Kl. 19.55

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu kan man ikke give nogen løfter, men man kan sige, at dette lovforslag jo er en følge af respekt for hjemmestyreløven og en respekt for det færøske folk. Regeringens standpunkt vil altid være at forsøge at opnå aftaler i respekt for det færøske folk, af respekt for det Lagting og det hjemmestyre, som vælgerne på Færøerne nu engang har valgt. Det vil også gælde i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Tórbjörn Jacobsen (TF)

Det vil sige, at det bliver det færøske landsstyes evne til det og ikke det ideologiske grundlag i en dansk regering, der bliver afgørende for, om man vil eller ikke vil gå i gang med en subsidieøkonomi på Færøerne igen. Det må jeg konstatere ud fra det, der blev sagt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 61:

Forslag til lov om tjenester i informationssamfundet, herunder visse aspekter af elektronisk handel.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 29/1.2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Dette lovforslag skal sikre den fri bevægelighed for elektronisk handel på tværs af grænserne i EU-landene, Norge, Island og Liechtenstein.

De enkelte lande skal ikke kunne begrænse handel over forretningsmæssige onlinetjenester som internettet, WAP og SMS. De skal ikke kunne begrænse disse handler fra virksomheder, som har fysisk bopæl i et andet land, i et andet EU-land. Det vil bl.a. sige, at landene ikke på forhånd må gøre livet surt for e-handels-folket ved at stille forskellige forhåndsbetingelser; ikke noget med ansøgningskemaer og den slags.

For at opretholde retssikkerheden indfører forslaget to overordnede principper: 1) afsenderlandsprincippet og 2) princippet om gensidig anerkendelse.

Afsenderlandsprincippet betyder, at en leverandør af elektroniske tjenester er underlagt de gældende regler i det land, hvor leverandøren har sin adresse og sit virke.

Leverandøren skal overholde afsenderlandets gældende regler og kun dem. Derved sparer leverandøren at tjekke, om virksomheden overholder de andre landes regelsæt. Det behøver virksomheden ikke. Dette gælder, uanset om leverandøren ikke leverer elektroniske tjenester til